Ἔτος Η'. Ἑρμούπολις τὴν 18 Αὐγούστου 1878. Παρασκευή. Ἀριθ. 461.

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ
παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτὰ 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπήν.

Δὲν εἴμεθα ἄξιοι κρείττονος τύχης.

Ἐπανῆλθε τέλος πάντων ὁ κ. Δεληγιαννης ἐκ τῆς μακρᾶς κατὰ τὴν Εὐρώπην περιοδείας του, πολλῶν ἀνθρώπων ἄστεα ἰδὼν πάντων καὶ τῶν Ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, πλὴν τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας, τὸν νόον ἐγνωκώς. Ἀλλὰ μόλις ἐπανῆλθεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ὁ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργὸς κ. Κουμουνδοῦρος· ὥστε ἀρκετὸς θὰ παρέλθῃ ἀκόμη χρόνος ἕως οὗ μάθῃ τὸ ἔθνος καὶ οἱ κακομοιριασμένοι δοῦλοι Ἕλληνες, τίνας μὲν καλὰς εἰδήσεις καὶ ὑποσχέσεις ἀποκομίζεται ἡμῖν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐκ τῶν μεγάλων αὐλῶν, ποίας δὲ προσδοκίας εὐαρέστους ἢ ἀλγεινὰς δύναται νὰ ἔχῃ ὁ κραδαίνων Ἑλληνισμός.

Νὰ ἀποδώσωμεν τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης ὀλιγωρίας καὶ βραδύτητος εἰς τὴν Κυβέρνησιν; τοῦτο τότε μόνον εἶναι ἡμῖν ἐπιτετραμμένον, ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τοὐλάχιστον οἱ φίλοι τοῦ Ὑπουργείου, οἵτινες δὲν ἦσαν εὐάριθμοι πρότερον, ὤφειλον νὰ ἦναι παρόντες ἤδη ἐν τῇ Βουλῇ, διότι μόνον ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτῆς ἔμελλε νὰ διευκρινισθῇ καὶ διαλευκανθῇ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ἄλλως, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις στερῆται φίλων, ἕπεται ὅτι πταίουσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, οἵτινες, ἐνῷ ἡ παροῦσα σύνοδος θεωρεῖται ἡ σπουδαιοτάτη ἴσως πασῶν τῶν συνόδων, ὅσαι συνῆλθόν ποτε ἀφοῦ ἤρξατο λειτουργοῦν ἐν Ἑλλάδι τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἐν τούτοις περὶ τὰ ἴδια τυρβάζουσιν ἕκαστοι, ἐν ὑστέρῳ τιθέμενοι τὰ σπουδαιότατα τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Ἔχουσιν ἄρα δίκαιον νὰ χλευάζωσιν ἡμᾶς οἱ ξένοι, διότι κατέστημεν ἀνάλγητοι, καὶ νὰ κατειρωνεύωνται καὶ καταφρονῶσιν ἡμῶν οἱ Τοῦρκοι, διότι ἐνῷ ἔχομεν τόσας ἐπὶ τῶν δούλων Ἑλλήνων ἀξιώσεις, ἐνῷ παραπονούμεθα ὅτι ἐν σμικρῷ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπάρξωμεν, ἀποδεικνύομεν διὰ τῶν ἔργων ὅτι οὐδὲ τοῦ μικροῦ τούτου ὄντες ἄξιοι, πρὸς τὰς μεγάλας κτήσεις καὶ ἐπεκτάσεις ἀποβλέπομεν. Οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν Ἕλληνες ὑφίστανται τὰ πάνδεινα, μόνην δὲ παρηγορίαν ἡμεῖς τοῖς παρέχομεν, ἀναγράφοντες τὰ δεινὰ αὐτῶν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐφημερίσιν. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος Ἕλληνες, πλὴν τῶν οἰκούντων τὰς προσοδοφόρους αὐτῶν, ἠφανίσθησαν. Αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ πᾶσα χρηματιστικὴ ἐπιχείρισις πρὸ δύο ἐτῶν ἐναρκώθησαν, καὶ καθεὶς περιμένει μὲ ἀνοικτὸν στόμα νὰ μάθῃ ἐν αἴσιον ἢ ἀπαίσιον τέλος ὅλων τῶν συμβαινόντων, ὅπως κατὰ τοῦτο ρυθμίσῃ τὰς ἐργασίας καὶ τὰ συμφέροντά του, ἀλλὰ μάτην ἀναμένουσι πάντες. Ἡ ἀγωνία παρατείνεται ἐπ' ἄπειρον, ἡ δὲ ἀπραξία καὶ ἡ ἀβεβαιότης θὰ μᾶς καταστρέψῃ.

Ἀλλὰ τί λέγομεν; Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου δὲν ἔχουσι τὰ πράγματα ὅπως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐκεῖ μόνον ἄλλως ζῶσι καὶ ἄλλως σκέπτονται. Ὡραῖαι θεατρικαὶ παραστάσεις εἰς Φάληρον· τερπναὶ διασκεδάσεις καὶ ᾠδικαὶ συμφωνίαι ἐν Πειραιεῖ. Τερψιθυμίαι ἐν Ἀθήναις, παντοῦ τράπεζαι, δεῖπνα καὶ γεύματα, τὰ πάντα ἐκεῖ ἐν ὀλβιότητι καὶ εὐποτμίᾳ. Ἀναγνώσατε τὰς ἐφημερίδας καὶ θὰ ἴδητε πάταγον θεατρικὸν, ἔριδας περὶ τοῦ Ῥαμπαγᾶ, φωνὰς καὶ ἀλαλαγμοὺς διὰ τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα παράστασιν. Οἱ μακάριοι οὗτοι, ὡς οἱ κοχλίαι ᾄδουσι τῶν οἰκιῶν αὐτῶν φρυγομένων, ἐν μοίρᾳ Καρὸς τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος θέμενοι. Πρότυπον βασίλειον, ἐπίζηλον ἐν Ἀνατολῇ κατέχον θέσιν. Δεῦτε λοιπὸν οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μεταναστεύσωμεν εἰς τὸν παράδεισον τοῦτον τῆς τρυφῆς καὶ τῆς ἀμεριμνησίας, τὴν εὐδαίμονα πρωτεύουσαν!

Δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ἀναρρώσεως, τὸ ἔθνος αὐτὸ φαίνεται νοσοῦν ἀνίατον νόσον. Αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐχαυνώθη, ἐλησμόνησε καὶ τὸ παρελθὸν καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον του. Ἄλλως, ἂν μὴ ἤρεσκεν αὐτῷ τὸ ἄθλιον παρόν, ἤθελεν ἐξεγερθῇ τέλος τοῦ ὕπνου, ἤθελεν ἀνανήψῃ ἐκ τῆς μέθης, διότι φαίνεται πιὸν ποτὸν λήθης καὶ νάρκης. Οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύλλογοι, οἱ πρὸ μικροῦ παταγοῦντες καὶ τὴν Ἑλλάδα ἅπασαν σείοντες, παντάχοῦ ἐσίγησαν. Οἱ δυ-

νάμενοι νὰ λαλῶσιν ἐβωβάνθησαν. Νομίζει τις ὅτι μαγική τις δύναμις ἐξηφάνισεν ἀπὸ τὰ στήθη πάντων ἡμῶν καὶ τὸν ἐλάχιστον τοῦ πατριωτισμοῦ σπινθῆρα, καὶ ὅτι σκότος καὶ ἀφάνεια κατεκάλυψεν ἡμᾶς. Ἄλλως, ἂν τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Πατρίδος αἴσθημα ἦτο ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον, δὲν ἤθελεν ἐπιτρέπῃ τοῖς πολιτευομένοις νῦν τὰ ναυάγια τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ κυλίωνται ἐν πότοις, καὶ νὰ κατατρίβωσι πολύτιμον χρόνον ἐν σμικροῖς καὶ εὐτελέσιν ἠσχολημένοι. Αὔριον θὰ συνέλθῃ ἡ Βουλὴ καὶ θὰ ἀκούσῃ ὅ,τι ἤκουσε πρὸ δύο ἐτῶν, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπέληξεν ἴσως εἰς μίαν μεγάλην ἀμφιβολίαν. Ὅτι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς οὐ μόνον ἀπέτυχον, ἀλλὰ καὶ ἐπέσχον ἡμᾶς τῶν παρασκευῶν, καὶ ὅτι ἤδη μετὰ μακρὰν διακοπὴν καὶ ἀνάπαυλαν, μετὰ τόσας διασκεδάσεις καὶ θυμηδίας, εἶναι καιρὸς νὰ παρασκευασθῶμεν ἐκ νέου. Θὰ κατατρίψωμεν ἴσως ἄλλα δύο ἔτη εἰς τὰς παρασκευὰς ταύτας, καὶ πάλιν ἀπαρασκεύαστοι μείναντες, θὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ αὐτὰ τεχνάσματα, ἕως οὗ ἀπελπισθὲν τὸ ἔθνος εἴπῃ τοῖς πολιτευομένοις, ἀρκεῖ ὅσον ἐμοχθήσατε, ἀφήσατέ μας τοὐλάχιστον εἰς τὰ ἔργα μας ἡσύχους, ἀφοῦ μήτε σεῖς μήτε ἡμεῖς εἴμεθα ἄξιοι κρείττονος μοίρας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἴχομεν καὶ ἡμεῖς τὰς πανηγύρεις μας. Ἐκτὸς δηλονότι τῆς ἑορτῆς τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, πανηγυρίζουσιν εἰσέτι ὁ ἐν Τήνῳ Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἡ ἐν Μυκόνῳ μονὴ τῆς Θεοτόκου «Τουρλιανὴ» ἐπιλεγομένη καὶ ὁ ἐν Πάρῳ ναὸς τῆς Παναγίας «Ἑκατονταπυλιανῆς». Πλῆθος ἄπειρον ἐκ πολλῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ Σύρου συρρέουσιν συνήθως ἐν Τήνῳ, εἰς δὲ τὰς ἄλλας πανηγύρεις τῆς Μυκόνου καὶ Πάρου συχνάζουσιν ἰδίως Ἑρμουπολῖται, καθόσον ἀτμόπλοια ἐπίτηδες ναυλούμενα μεταβιβάζουσι τοὺς προσκυνητάς, πάσης περιποιήσεως ἀπολαύοντας παρὰ τῶν κατοίκων τῶν δύο τελευταίων νήσων καὶ ἰδίως τῶν προϊσταμένων τῶν ἱερῶν Ναῶν.

— Ἡ διὰ τοῦ «Ἔθνους» γινομένη προειδοποίησις, περὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Βαφιαδάκης, βαρέως φέρων τὸ βάρος τῆς δημοτικῆς διοικήσεως, ὅπερ τοσαύτας ἐπότισε καὶ ποτίζει αὐτὸν πικρίας, θέλει παραιτηθῇ τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος, τιμᾷ ἀληθῶς τὸν κ. Βαφιαδάκην. Τὸ «γνῶθι σαυτὸν», ἐπὶ πολλῶν καὶ διαφοροτρόπως ἐξηγούμενον, ἔχει ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κατάλληλον τὴν ἐφαρμογήν του ἐπὶ τοῦ κ. Βαφιαδάκη, κατανοήσαντος ὅτι αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι του καὶ τὰ ἀναπόφευκτα διὰ πάντα τὸν εἰς τὰ κοινὰ ἀναμιγνυόμενον πικρὰ ποτήρια, ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ ἀποσυρθῇ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅπως διοικήσωσι τὸν δῆμον καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο καὶ μόνον. Ἡμεῖς ἀξιοῦμεν καὶ ὅλος ὁ τόπος ἐν γένει, ἵνα αὐτὸς ὁ κ. Βαφιαδάκης, καθὸ πρῶτος τοῦ τόπου οἰκοκύρης, συγκαλέσῃ τοὺς συμπολίτας του, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα, νὰ συσκεφθῶσι περὶ τοῦ τίς θεωρεῖται κατάλληλος εἰς τὰς δυσχερεῖς ταύτας τοῦ τόπου περιστάσεις νὰ διοικήσῃ τὸν τόπον ἀφατριάστως καὶ οἰκονομικῶς, ἀφορῶν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς πόλεως. Τότε καὶ μόνον ἡμεῖς θὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἀγαπᾷ τὸν τόπον αὐτὸν εἰλικρινῶς καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ μέλλον του. Πρέπει νὰ ἐκλείψωσιν αἱ διαιρέσεις ἐν τῷ τόπῳ καὶ αἱ φατρίαι καθόσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ δήμου ἡμῶν, καὶ νὰ θεωρήσωμεν τὸν μὲν δῆμον οἶκον ἡμέτερον κοινόν, τὰ δὲ μέλη τοῦ δήμου μίαν οἰκογένειαν, καὶ ἅπαντες νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῶν ἔργων ἐκείνων, ἅτινα θὰ παράσχωσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ τοὺς κατοίκους πόρους ἀσφαλεῖς. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν πάντων τούτων ἀπαιτεῖται αὐταπάρνησις, καὶ τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ δώσῃ ὁ πρῶτος τοῦ τόπου οἰκοκύρης, διότι μόνον διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ὁμοφροσύνης θὰ εὕρωμεν καὶ δραστήριον καὶ ἄγρυπνον Δήμαρχον, καὶ συμβούλους ἐπίσης συνετοὺς καὶ πατριώτας.

— Ἡ ὑποχώρησις τῆς συναδέλφου «Ἔθνους» εἰς τὴν πρὸς τὴν «Πατρίδα» περὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ ζητήματος ἔριδα, εἶναι καθ' ἡμᾶς σωτήριον μέτρον. Ἠθέλομεν δὲ ἀποδώσῃ τὸν ἔπαινον τῆς φρονήσεως εἰς τὴν συνάδελφον ἐὰν δὲν ἀνεμίγνυεν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπάντησίν της τὸν πενθερὸν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ Περρωτῆν καὶ τὰς μετὰ τοῦ κ. Βαλτετσιώτου συνδιαλέξεις αὐτοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ἄλλην εἴδησιν τοῦ ὅτι ὁ κ. Μπούμπουλης, συμμαχήσας τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀντέστη πεισμόνως εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Μπουκλάκου ὡς ἀστυνόμου Ἑρμουπόλεως. Τοιαῦται ἀποκαλύψεις δὲν εἶναι ἀτυχῶς ἐπιδοκιμασταί, ἤτοι τὸ νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δήμου ἡμῶν καὶ τὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν αἱ οἰκογένειαι τῶν κ. ὑπουργῶν. Διὰ τοῦτο κυχήθημεν καὶ εὐχόμεθα νὰ παύσῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι κατέστη σκανδαλώδης, ἀηδὴς καὶ ἐξευτελιστική, ἀφοῦ μάλιστα ὁ κ. Βαφιαδάκης δὲν ἐπιμένει πλέον εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Μπουκλάκου ὡς Ἀστυνόμου Ἑρμουπόλεως.

— Ἀφοῦ ὁ διευθύνων νῦν τὰ τῆς Ἀστυνομίας Ἑρμουπόλεως ἀπέλυσε τοὺς ἄνευ λόγου μισθοδοτουμένους ὡς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καθόσον δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν πρόσωπα, διότι ἡμεῖς κατὰ προσώπων δὲν καταφερόμεθα. Δὲν δικαιολογεῖ ὅμως τὸ «Ἔθνος» τὴν Δημοτικὴν ἀρχήν, ἐπιρρίπτον τὴν ἄδικον σπατάλην ταύτην εἰς τὸν πρώην Ἀστυνόμον κ. Λέστον, καὶ ὅτι δῆθεν εἶναι ἀνεύθυνος διὰ ταύτην ἡ Δημαρχία, ἥτις κατὰ μῆνα λαμβάνουσα τὰς καταστάσεις τῶν μισθοδοσιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν κλητήρων καὶ ἐπὶ βάσει τούτων τὰ ἐντάλματα ἐκδίδουσα, ὤφειλε νὰ μὴ ὑπογράφῃ αὐτά, ὡς περιέχοντα πρόσωπα περιθαλπομένων καὶ οὐχὶ ὑπηρετούντων ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ συνομολόγησις τῆς συναδέλφου «Ἔθνους» ὅτι ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἐγένετο σπατάλη τοῦ δημοτικοῦ πλούτου ἀδικαιολόγητος. Τοῦτο λέγεται εἰλικρινὴς καὶ ἔντιμος ὁμολογία, δι' ἣν συγχαίρομεν τῷ «Ἔθνει».

— Εἶναι δίκαιον, νομίζομεν νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ διορισμοῦ ὑπαστυνόμου, ὅπως βοηθῇ τὸν κ. Ἀπαλύραν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν διοίκησιν, διότι μόνος δὲν ἀντέχει εἰς τοὺς κόπους, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενος. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ ἓν οὐσιῶδες μέλημα τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι πολὺς θὰ παρέλθῃ καιρός, καθ' ὃ βλέπομεν, ἄχρις ἂν λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ πρώτου Ἀστυνόμου. Σημειωτέον δὲ ὅτι πρὸ ἔτους περίπου δὲν ἐξεδικάσθησαν πταίσματα ἐν τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἑρμουπόλεως, ὥστε ἐκ τούτου προκύπτουσι τρία κακά. Α') Παραγράφονται αἱ μηνύσεις. Β') Θρασύνονται οἱ πταῖσται, διότι ἡ ἄμεσος τιμωρία τοῦ ἐγκλήματος ἀείποτε ἐφάνη σωτήριος καὶ λυσιτελὴς εἰς περιορισμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀδικημάτων. Καὶ Γ') Ζημιοῦται ὁ Δῆμος μὴ εἰσπράττων τὰ δικαστικὰ πρόστιμα.

— Παρεκλήθημεν νὰ πληροφορήσωμεν τὸν συντάκτην τοῦ «Φανοῦ» ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της δεόντως καὶ καθόσον ἀφορᾷ οὐχὶ τὴν μονήν, διότι μονὴ ἀνεγνωρισμένη ἐν Σύρῳ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ κρησφύγετον τοῦ πατρὸς Διονυσίου ἐν τῷ ἐξωκκλησίῳ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἡ ἀνάμιξις ὅμως τινῶν ψευδευλαβῶν ὑποκριτῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, παρέλυσε τὰς νομίμους ἐνεργείας αὐτῆς, καὶ οὕτω ὑπερίσχυσεν ἡ ἔκνομος καὶ ἀντικανονικὴ ῥαδιουργία. Περισσότερα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν, διότι τόσα μόνον ἐν τῷ παρόντι ἐπιτρέπονται. Εἶναι, ὡς παρατηρεῖ ἡ συνάδελφος, ἡ παροῦσα ἐποχὴ ἐποχὴ τῆς ἐκλύσεως καὶ τῆς παραβιάσεως θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων, καὶ ναυαγοῦσιν οἰκτρῶς ὅσοι νομίζουσιν ὅτι πλήττοντες τοὺς ἀναισθήτους θὰ ἐπαναγάγωσι τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐνομίαν ἐν τῷ ἐκλελυμένῳ τούτῳ ἔθνει. Οὐχ ἧττον ἡ νεαρὰ συνάδελφος δύναται, ἄπειρος ἔτι οὖσα τῶν δυσχερῶν, νὰ δοκιμάσῃ ἂν ἐμπορῇ νὰ μετακινήσῃ ἐντεῦθεν τὸν αὐτοκέφαλον τοῦτον καλόγηρον καὶ τοὺς τερατουργοὺς αὐτοῦ ὑποτακτικούς. Τοῦτο μόνον ἂς ἔχῃ ὡς βάσιν, ὅτι ἐναντίον νόμων πολιτικῶν, ἐναντίον Κανόνων καὶ συνοδικῶν ἐγκυκλίων συνέστη καὶ διατηρεῖται ἐνταῦθα τὸ μονίδριον τοῦτο, οὗτινος ἡ σκανδαλώδης ἱστορία ἐξετέθη ἄλλοτε εἰς τὴν δημοσιότητα ἐν πλάτει, ἀλλὰ μήτε ὑπουργοί, μήτε Σύνοδοι ἠθέλησαν νὰ δώσωσι προσοχὴν εἰς ταῦτα.

— Δεκαοκταέτις νεᾶνις, ἀπὸ πολλοῦ ἠπείλει τὴν μητέρα αὐτῆς, ὅτι ἂν μὴ συναινέσῃ εἰς ὃν αὕτη προῃρεῖτο γάμον θέλει αὐτοκτονήσῃ. Ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον ἐπεπλήττετο παρὰ τῆς μητρός της ἀλλὰ καὶ ὑπεβάλλετο εἰς τιμωρίας, ἐξετέλεσε τὴν ἀπειλὴν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν, πεσοῦσα εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνθα ἐπνίγη. Ὁ Θεὸς γενέσθω ἵλεως τῇ ἀθλίᾳ κόρῃ.

— Τὴν ἐπιοῦσαν δὲ εἷς ὑπενωματάρχης παραλαβὼν τὴν σύζυγόν του ἐπορεύθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεώς μας, ἐκεῖ δὲ καλέσας τὸν νεκροθάπτην νὰ παρακολουθήσῃ αὐτοὺς, ἅμα ὡς ἔφθασαν καὶ οἱ τρεῖς πλησίον μαυσωλείου τινὸς ἐξαγαγὼν πολύκροτον ἐξεκένωσε βολὴν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ τῆς συζύγου. Ἐκείνης δὲ πεσούσης, ἐξεκένωσεν ἑτέραν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ καὶ κατέπεσεν ἄπνους. Εἰς τὴν διττὴν ἐκπυρσοκρότησιν ἔσπευσαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκεῖνον μὲν εὗρον ὅλως νεκρόν, τὴν δὲ σύζυγόν του εἰσέτι πνευστιῶσαν, ἣν μετέφερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἔνθα ἔμεινεν ὀλίγας ὥρας ἀναίσθητος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα συνελθοῦσα εἰς ἑαυτὴν κατέθηκε τὰ συμβάντα αὐτῇ· μετὰ ἑξάημερον δὲ ἐπώδυνον βίον ἀπεβίωσε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, θῦμα γενομένη τοῦ ἀνοήτου συζύγου της.

— Ἅπασαι αἱ κατὰ τὰς Κυκλάδας πανηγύρεις τῆς 15 Αὐγούστου ἐπεραιώθησαν ἀξιοπρεπῶς καὶ μετὰ πάσης ἡσυχίας καὶ τάξεως. Οἱ πλείονες τῶν προσκυνητῶν ἐπανῆλθον, ἀλλ' ἐν Τήνῳ δὲν συνέρρευσε πολὺ πλῆθος ὡς ἄλλοτε· καὶ εἰς Μύκονον δὲ ᾗ Πάρον ὀλίγοι προσῆλθον, διότι ὁ κόσμος δὲν ἔχει τὰ μέσα τῶν διασκεδάσεών του πρόχειρα ὡς ἄλλοτε.

— Ἀξιολογώτατον διάφορον ἀνέγνωμεν ἐν τῇ συναδέλφῳ «Τήνου» δι' οὗ προτρέπονται οἱ μὲν πορθμεῖς νὰ μὴ ἦναι ἄπληστοι καὶ νὰ μὴ ἀπογυμνώνωσι τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν νῆσόν των ξένους, οἱ δὲ κάτοικοι νὰ φέρωνται φιλοφρόνως καὶ ὅσον οἷόν τε φιλοξένως πρὸς τοὺς προσκυνητὰς, μιμούμενοι τοὺς προγόνους των. Τὸ πρῶτον ἐκ τούτων εἶναι ἔργον τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς διοικήσεως, αἵτινες ἠδύναντο νὰ τάξωσιν ὡρισμένον τίμημα δι' ἕκαστον ἐπιβάτην, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀποσκευὰς αὐτοῦ, ἂν φέρῃ τοιαύτας, νὰ γνωστοποιῶσι δὲ τοῦτο τοῖς ἐπιβάταις δι' ἀστυνομικοῦ κλητῆρος ἅμα τὸ ἀτμόπλοιον τὸ φέρον τοιούτους προσορμίζεται εἰς Τῆνον, τιμωρουμένου τοῦ παραβάτου τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως αὐστηρῶς. Τὰ καλὰ τότε εἶναι καλὰ, οὐχὶ ὅταν γράφωνται ἀλλ' ὅταν ἐφαρμόζωνται. Τὸ δεύτερον δὲ εἶναι ἀντικείμενον ἀφορῶν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ μόνοι οἱ πολῖται Τήνιοι πρέπει φιλοτίμως νὰ τὸ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν, ἂν καὶ πλεῖστοι αὐτῶν διακρίνονται ἐπὶ φιλοξένοις αἰσθήμασιν.

— Καὶ ἄλλην λεπτομερῆ μὲ τὸ Ν καὶ μὲ τὸ Σ ἐλάβομεν ἐκ Τήνου ἐπιστολὴν, περιέχουσαν ἀποκαλύψεις καὶ μυστήρια. Ἀτυχῶς οἱ δράσται τῶν λαθρεμπορίων δὲν ἔχουσι τὴν φρόνησιν νὰ σιωπῶσι μηδὲ νὰ παραδίδωσι τὰ γεγενημένα εἰς λήθην, ὅπως μὴ μανθάνωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα καὶ τὰς ἐπιτηδεύσεις τῶν λαθρεμπόρων. Ἀλλ' ὁ ῥωμιός, φαίνεται, ἀφοῦ κάμῃ τὴν δουλειά του, τότε νομίζει, ὅτι διηγούμενος πῶς καταρθώνει νὰ λαθρεμπορεύῃ, διηγεῖται τρόπον τινὰ πολεμικὰ ἀνδραγαθήματα ἢ κινδυνώδεις ναυμαχίας.

— Ἄλλος δὲ πάλιν προσκυνητὴς ἐκ Τήνου παραπονεῖται ὅτι ἐνῷ τὰ δωμάτια τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος ᾠκοδομήθησαν ὅπως κατοικῶσιν ἐν αὐτοῖς οἱ προσκυνηταὶ, οἱ κ. Ἐπίτροποι παρέχουσιν αὐτὰ εἰς κατοικίαν τῆς μοίρας. Νομίζομεν ὅτι θέσις τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως πρέπει νὰ ἦναι ἐν τῇ πόλει καὶ οὐχὶ ἔξω αὐτῆς, ἤτοι ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Ναοῦ. Ἐπίσης ὅτι μία κυρία ἐν τῷ Καθιδρύματι ἐκπληροῖ χρέη Ἀρχιερέως, διατάσσουσα ἐξωτερικοὺς ἱερεῖς νὰ ἱεροπράττωσιν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Καθιδρύματος. Ὥστε δικαίως αὕτη δύναται νὰ λέγῃ «σὲ τοῦτο τὸ στραβὸ χωριὸ παπᾶς δὲν ἦταν κ' ἦρθα 'γώ».

— Μετ' εὐχαριστήσεως εἴδομεν ἐπισκεφθέντα τὴν πόλιν ἡμῶν τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον ἰατρὸν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν κ. Ἄγγελον Χατζάραν. Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἀσκληπιάδης, πάσχων πρό τινος ἐν Κύθνῳ, ἤτο τὸ ἀντικείμενον τῆς καθημερινῆς μερίμνης καὶ ἀνησυχίας τῶν θαμώνων τῶν ἰματικῶν ὑδάτων. Αἱ εὐχαὶ τόσων καλῶν φίλων, ἑνωθεῖσαι μετὰ τῶν δεήσεων τῆς οἰκογενείας καὶ πάντων τῶν οἰκείων, ἴσχυσαν νὰ ἐπαναγάγωσι τὴν ὑγείαν αὐτοῦ εἰς ἀνάρρωσιν. Χαιρετίζοντες τὴν αἰσίαν ἄφιξιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν, τῷ ἐπευχόμεθα ἐντελῆ μὲν τὴν ἀνάκτησιν τῆς προτέρας ἀκμῆς, ἀμετάπτωτον δὲ τὴν ὑγείαν εἰς τὸ μέλλον.

— Μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ὡς φρούραρχος τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀπεστάλη καὶ πάλιν ἐνταῦθα ὁ κ. Μάγγελ. Τὸν εὐγενῆ τοῦτον τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ ἀξιωματικόν, ὃν ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἐξετίμησε διὰ τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν πλεονεκτήματα, ἀσμένως ὑπεδέξαντο ὅσοι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

— Ἡ ὑπουργικὴ ἁρμονία φαίνεται χαλαρωθεῖσα, ἐν τοσούτῳ οὐδεὶς πολιτευόμενος ἔχει ὄρεξιν νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον δὲν εἶναι δυνατὸν, ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα νῦν, νὰ γείνωσι Κυβερνητικαὶ μεταβολαί. Πιστεύεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ παραμείνῃ εἰς τὰ πράγματα ἕως οὗ λυθῇ τὸ Ἑλληνο-τουρκικὸν ζήτημα, ὅπερ ὁσημέραι ἀποβαίνει ἀκανθωδέστερον.

— Κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς σήμερον ἔχομεν, τὰ ἐκ τῶν μεθορίων ἐξαγγελθέντα ὑπὲρ τὸ δέον ἐξωγκώθησαν, καὶ ἀπεδόθη εἰς αὐτὰ σημασία ἣν φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι. Ποιμένες Χριστιανοὶ ἤρχοντο μετὰ τῶν ποιμνίων ἐκ Θεσσαλίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν, οἱ δὲ Τοῦρκοι κατεδίωκον αὐτοὺς, ὅπως παρακωλύσωσι τὴν ἀναχώρησιν. Τοὺς ποιμένας μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν ἔρθασαν παρὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν καὶ ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτῶν· Οἱ ποιμένες βοηθούμενοι καὶ ὑπὸ χωρικῶν ἀντέστησαν ἐνόπλως καὶ ἀπέκρουσαν τοὺς τουρ-

κους ἀτάκτους καὶ τακτικούς. Ἄλλο τι ἐκτὸς τούτου δὲν συνέβη. Αὗται εἰσὶν αἱ πληροφορίαι ἃς σήμερον ἐπισήμως ἐλάβομεν. («Παλιγγενεσία» 15ης τρ.)

— Ἡ κυβέρνησις ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν παρὰ τὰ μεθόρια κατοικούντων ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ὁ τελευτήσας Πατριάρχης.

Μεγαλοπρεπὴς ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ κηδεία τοῦ τελευτήσαντος οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ. Λόγον ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ ἱεροκήρυξ Ζηγαβινός. Τοποτηρητὴς τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξελέχθη τῇ ἐπιούσῃ ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος. Ἡ εἰς μετρητὰ περιουσία τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ ἀνέρχεται εἰς 12 περίπου χιλιάδας λιρῶν, ἃς διέθεσεν οὕτως: 2,000 λίρας πρὸς προικοδότησιν τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς, 7,500 λίρας πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐθνικοῦ παρθεναγωγείου, 1,000 λίρας ὅπως δι' αὐτῶν σχηματισθῇ πυρὴν κεφαλαίου πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ πατριαρχείου, 1,000 λίρας ὅπως διὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ὑποστηριχθῇ εἰδικὸς ἱεροκήρυξ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας. Καὶ ἄλλα μικρότερα ποσὰ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοπούς, ἐν ᾧ καὶ 600 λίρας εἰς τοὺς ὑπηρέτας του.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ β' ἐγεννήθη ἐν Χίῳ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθίνοντος αἰῶνος, καὶ κατώρθωσε διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ παιδείας του νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕπατον τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα. Ἐξελέχθη πατριάρχης τὸ πρῶτον τῷ 1860, διαδεχθεὶς τὸν παραιτηθέντα πατριάρχην Κύριλλον τὸν Ζ', ὅτε καὶ ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ τρία ἔτη, παραιτηθεὶς κατόπιν· μετὰ ταῦτα ἐξελέγη ὁμοθύμως ὑπό τε τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου πατριάρχης τῇ 23 νοεμβρίου 1873. Διεκρίνετο ἐν γένει διὰ τὴν σύνεσιν καὶ εὐσταθειαν αὐτοῦ, δι' ὧν πολλάκις διέφυγε τὸ ὑπ' αὐτοῦ κυβερνώμενον σκάφος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ φοβεροὺς σκοπέλους.

ΑΓΩΓΗ

ἐνώπιον τοῦ Ἐμπ. τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τῆς ἐνταῦθα ἱδρυμένης ἐμπορ. ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Υἱοὶ Κ. Ζερβουδάκη»,

κατὰ

Κωνστ. Διαμαντοπούλου, κατοίκου ἄλλοτε Ἑρμουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Εἰς ἀντίτιμον ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἠγόρασε καὶ παρέλαβεν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματός μας πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου του, τῆς τελείας δὲ ἀρεσκείας αὐτοῦ, ὁ ἀντίδικος ἐξεδωκεν ἐνταῦθα εἰς τὴν διαταγὴν ἡμῶν τὰ ἑξῆς ὑπὸ τοῦ Περικλέους Διαμαντοπούλου τριτεγγυημένα γραμμάτια· α') τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1876 διὰ δραχ. 1,928.50 πληρωτέας εἰς τρεῖς ἴσας τριμηνιαίας δόσεις μὲ τόκον ἐν ὑπερημερίᾳ πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἐμετρησε τὴν 8 Μαΐου 1876 δραχ. 642.40· β') τὸ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1876 διὰ δραχ. 3,136.90 πληρωτέας εἰς τρεῖς ἴσας τριμηνιαίας δόσεις μὲ τόκον ἐν ὑπερημερίᾳ πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα· γ') τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1876 διὰ δραχ. 2,274.78 πληρωτέας εἰς τρεῖς ἴσας τριμηνιαίας δόσεις, μὲ τόκον ἐν ὑπερημερίᾳ πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα· δ') τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1876 διὰ δραχ. 2,180.27 πληρωτέας εἰς τρεῖς ἴσας τριμηνιαίας δόσεις μὲ τόκον ἐν ὑπερημερίᾳ πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα· ε) τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1876 διὰ δραχ. 712.20 πληρωτέας ἐπίσης εἰς τρεῖς ἴσας τριμηνιαίας δόσεις μὲ τόκον ἐν ὑπερημερίᾳ πρὸς 1 0/0 τὸν μῆνα.

Ἐπειδὴ μετὰ τοῦ τόκου μᾶς ὀφείλει ἐκ τῶν εἰρημένων γραμματίων ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου μέχρι 1 7βρίου ε. ε.

1) Κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ ζοιχ. α. γραμματίου	δρ. 1928.50	
Τόκον ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1876	» 496.26	
2) Κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ ζοιχ. β. γραμματίου	» 3,136.90	
Τόκον ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1876	» 772.60	
3) Κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ ζοιχ. γ. γραμματίου	» 2,274.78	
Τόκον ἀπὸ 6 7βρίου 1876	» 549.	
4) Κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ ζοιχ. δ. γραμματίου	» 2,180.27	
Τόκον ἀπὸ 22 8βρίου 1876	» 492.68	
5) Κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ ζοιχ. ε. γραμματίου	» 712.20	
Τόκον ἀπὸ 20 9βρίου 1876	» 154.04	
Ἐξ ὧν θὰ ἐκπεσθῶσιν	δρ. 12,697.23	
1) Δι μετρηθεῖσαι τὴν 8 Μαΐου 1876	δρ. 642.40	
2) Οἱ τόκοι ἕκτοτε ἕως 1 7βρίου ε. ε.	» 180.33	
3) Κατὰ συμφωνίαν ἐκ τοῦ ὑπὸ ζοιχ. β. γραμμ.	» 8.90	831.63

Ἐπειδὴ τούτων τεθέντων ὀφείλει πάντοτε ἡμῖν δρ 11,865.60 ἃς καίτοι ἐζητήθη ἐπανειλημμένως δυστροπεῖ νὰ μᾶς πληρώσῃ.

Διὰ ταῦτα

Καλοῦμεν αὐτὸν ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης μας ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου καὶ ἐξαιτούμεθα, γενομένης αὐτῆς μας δεκτῆς, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεώς του νὰ μᾶς πληρώσῃ δραχμὰς Β. Δ. ἕνδεκα χιλιάδας ὀκτακοσίας ἑξήκοντα πέντε καὶ ἑξήκοντα λεπτὰ (δρ. 11,865.60) ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 1 7βρίου ε. ε. ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη.

Ἀομόδιος δικαστ. κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδίκαις κ. Εὐαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν ἀντίδικον, ὅμοιον δὲ δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Σύρος 17 Αὐγούστου 1878.

Ὁ πληρ. Δικηγόρος
Κ. ΕΣΣΛΙΝ.

ΠΡΩΤΗ ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδίκαις δικαστ. κλητὴρ Ἀντ. Καρυτσάκης δηλοποιεῖ ὅτι·

Δυνάμει τῶν ἄρθρ. 965 καὶ ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1090 τῆς 7 8βρίου 1872 ἐκτελεστοῦ ἐνυποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σύρου Ν. Μακρυωνίτου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπογράφου τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου δοθείσης εἰς ἐμὲ τὸν ἄνω κλητῆρα πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ δικηγόρου Ι. Α. Χατζηδάκη πληρεξουσίου τῆς Βικτωρίας χήρας Γ. Ῥούσσου κατοίκου Σύρου κλπ. συνεπείᾳ καὶ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1878 ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐμοῦ τοῦ ἰδίου κλητῆρος ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ῥηθέντι Συμβολαίῳ καὶ ῥηθείσει κατασχέσει ἀναφερομένων ἐν τῇ θέσει Γαλισσᾶ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Σύρου κειμένων ἐνυποθήκων ἀκινήτων κτημάτων τῶν συνοφειλετῶν καὶ συνιδιοκτητῶν δι' ἐθίμου κοινοκτημοσύνης συζύγων Τζώρτζη Βουτζίνου Κόρη καὶ τῆς συζύγου του Μιμῆς κατοίκων Σύρου, δη-

(Ἕπεται συνέχεια)